

4 SFINKSIN KOLME KYSYMYSTÄ: MISTÄ? MITEN? MIHIN?

4.1 Olemassaolon kolmiyhteisyys

¹Tietoteoreettisessa suhteessa kaikki on ennen kaikkea sitä, mitä se näyttää olevan, mutta sen ohella aina jotakin aivan muuta ja suunnattoman paljon enemmän.

²Olemassaolon kolmiyhteisyyden muodostaa kolme samanarvoista aspektia: aine, liike ja tajunta. Mikään näistä kolmesta ei voi olla olemassa ilman kahta muuta. Kaikki aine on liikkeessä ja kaikella aineella on tajuntaa. Tajunta on joko potentiaalinen (tiedostamaton) tai aktuaalistunut, passiivinen (ei-aktiivinen) tai aktiivinen.

4.2 Kosmos

¹Esoteerisen hylozoikan (Pytagoraan opin) mukaan ikiaine on rajoittamaton tila ja sisältää ehtymättömän varaston tiedostamattomia ikiatomeja. Tässä ikiaineessa on tilaa rajoittamattomalle määrälle palloja. Meidän kosmoksemme on sellainen pallo.

²Kosmos on koostunut ikiatomeista (monadeista). Ikiatomi on pienin mahdollinen ikiaineen osa ja pienin mahdollinen yksilöllisen tajunnan kiintopiste. Ikiatomit muodostavat jatkuvan sarjan yhä karkeampia aggregaatiotiloja, yhä karkeampia ainelajeja.

³Kosmos on täydellistynyt organisaatio ja muodostuu eri tiheysasteen omaavista, pitkänä sarjana toisensa läpäisevistä ainemaailmoista. Näkyvä fyysinen maailma on karkeimmasta aineesta muodostunut alin maailma. Korkeampia maailmoja on kaikissa alemmissa. Fyysisessä maailmassa esiintyy siis kokonainen sarja atomimaailmoja. Jokaisen alemman maailman aine koostuu yhä useammista ikiatomeista.

4.3 Involuutio

¹Maailmat rakentuvat ylhäältä korkeimmasta maailmasta käsin. Ikiatomit involvoituvat yhä karkeammiksi atomilajeiksi jokaisen alemman maailman myötä. Kaikkia tähän liittyviä involvoitumisprosesseja kutsutaan yhteisellä nimityksellä involuutioksi.

²Jokaisella maailmalla on omalaatuisensa "tila" (ulottuvuus), "aika" (jatkuvuus, kesto), atomiaine ja siitä koostuneet aggregaatit, liike (voima, energia, värähtely, "tahto") ja tajunta. "Tilan ja ajan tuolla puolen" on siis ikiaine.

4.4 Elämänmuodot

¹Kaikella elämällä on muoto, niin atomeilla, molekyyileilla, aggregaateilla, planeetoilla, aurinkokunnilla kuin kosmisilla maailmoillakin. Nämä muodot ovat muuntumisen lain alaisia, muuttuvat alituisesti, hajoavat ja muotoutuvat uudelleen. Monadit (ikiatomit) muodostavat (fyysisestä maailmasta laskien) nousevan sarjan yhä korkeampia elämänmuotoja, joten alemmat sisältyvät korkeampiin ja muodostavat verhoja niille. Koko kosmos muodostaa sarjan yhä hienostuneempia elämänmuotoja, ja palvelee monaditajuntaa lahjoittamalla sille vähä vähältä "elimen", jota se tarvitsee vastaista kehitystään varten.

²Monadit ovat ainoat tuhoutumattomat osaset maailmankaikkeudessa. Mitään "kuolemaa" ei ole, ainoastaan monaditajunnalle tarkoitettuja uusia muotoja. Kun muoto on täyttänyt tilapäisen tehtävänsä monadin tajunnankehityksessä, se hajoaa.

4.5 Evoluutio

¹Involuutio merkitsee monadien involvoitumista alimpaan kosmiseen maailmaan, evoluutio niiden palaamista korkeimpaan kosmiseen maailmaan. Siten ne saavuttavat täydellisen

aktiivisen itsetietoisuuden alimmassa maailmassa ja myöhemmin kaikkietävyuden ja kaikkivaltiuuden yhä korkeammassa maailmoissa. Evoluutio muodostaa siis sarjan yhä korkeampia luomakuntia, yhä korkeampia kehitysasteita. Jokainen monadi oleskelee jossakin tällä valtavalla kehityksen asteikolla; missä, riippuu sen iästä: ajankohdasta, jolloin se tuotiin ikiaineesta kosmukseen ja siirrettiin alemmasta luomakunnasta korkeampaan luomakuntaan.

²Evoluutio jaetaan viiteen luomakuntaan ja seitsemään jumaluuskuntaan. Planeettamaailmat sisältävät luomakunnat, aurinkokuntamaailmat alimman jumaluuskunnan ja kosmiset maailmat muut kuusi jumaluuskuntaa.

³Ihmiskunnalla, joka tähän mennessä on tutkinut noin miljoonasosan todellisuudesta, on mahdollisuus tutkia fyysisessä maailmassa noin prosentin verran koko olemassaolosta. Viidennen luomakunnan monadi voi tietää noin 10 prosenttia, jumaluutena alimmassa jumaluuskunnassa noin 14, toisessa 28, kolmannessa 42, neljännessä 56, viidennessä 70, kuudennessa 85 ja korkeimmassa jumaluuskunnassa 100 prosenttia. Kaikki tieto olemassaolosta on auktoritatiivista läpi koko monadisarjan yhä korkeammassa maailmoissa, kunnes yksilö kykenee itse hankkimaan tarvittavat ensi käden tiedot oman kokemuksen kautta.

⁴Ennen kuin monadi on saavuttanut korkeimman jumaluuskunnan, se tekee eron immanentin ja transsendentin jumalan välillä. Immanentti jumaluus on aina tietoinen ykseydestään kaiken elämän kanssa. Ylitajunta kuuluu transsendentille jumaluudelle.

⁵Kun riittävän monet monadit ovat onnistuneet työllään kohoamaan alimmasta luomakunnasta korkeimpaan jumaluuskuntaan, voi tämä kollektiiviolento jättää kosmisen pallonsa ryhtyäkseen rakentamaan ikiaineessa omaa kosmista palloaan ikiaineen ehtymättömästä varastosta noutamistaan ikiatomeista.

4.6 Manifestaatioprosessi

¹Koko kosmos muodostaa yhden ainoan yhtenäisen manifestaatioprosessin, johon kaikki monadit osallistuvat tajunnanilmaisillaan, tiedostamattaan tai tiedostaen, vastentahtoisesti tai vapaaehtoisesti. Mitä korkeampi maailma ja valtakunta, mitä korkeampi tajunnanlaji, sitä suurempi monadin panos manifestaatioprosessissa.

²Kun monadi on läpikäynyt manifestaatioprosessin involuution ja evoluution, hankkinut ja jättänyt verhon maailmassa toisensa jälkeen sekä lopulta vapautunut involvoitumisesta aineeseen korkeimmassa kosmisessa maailmassa, se tulee tietoiseksi itsestään monadina. Siihen saakka se samastaa itsensä johonkin niistä verhoista, joita se on hankkinut ja aktivoinut.

4.7 Tajunta

¹Tajunta on yhtä. Koko kosmos muodostaa yhden ainoan kokonaistajunnan, jossa jokaisella monadilla on korvaamaton osa. Universaalinen tajunta on ikään kuin kaikkien monadien tajuntojen summa, niin kuin valtameri on kaikkien vesipisaroiden muodostama ykseys. Siten kaikki tajunta on luonteeltaan sekä kollektiivista että yksilöllistä, vaikka normaaliyksilö ei voi käsittää tätä suunnattoman rajoitetuilla voimavaroillaan.

²On olemassa yhtä monta eri tajunnanlajia kuin on ainelajeja. Jokaisella maailmalla on oma kokonaistajuntansa niin kuin jokaisella monadiverholla on omansa. Jokainen korkeampi maailma osoittaa jokaiseen alempaan maailmaan verraten valtavaa energian ja tajunnan lisäystä sekä voimaperäisyyden että laajuuden suhteen. Jokaisessa maailmassa on monaditajunnalla täysin erilainen käsitys todellisuudesta. Juuri tätä tarkoitettiin alunperin sanonnalla, että kaikki todellisuuskäsitys oli maajaa eli "illuusiota", koska ei ole olemassa ainoaa kaikille kaikkialla pätevää yhteistä käsitystä ennen kuin korkeimmassa kosmisessa maailmassa.

³Jokaisella maailmalla, jokaisella planeetalla, aurinkokunnalla jne., on siis oma kollektiivitajuntansa, joka muodostaa yhtenäisen kollektiiviolennon, jossa yksi monadeista on

hallitsevin. Mitä korkeamman luomakunnan monadi on saavuttanut, sitä suurempi sen osallisuus kosmiseen kokonaisuustajuntaan on. Kun monadi on hankkinut planeetarisen tajunnan, se on planeettaolento. Kun se lopulta on aktuaalistanut potentiaalisen universaalitajuntansa, siitä on tullut yksilöllinen kokonaisuus kosmisessa kaikkitietävyydessä ja kaikkivaltiudessa. Siihen saakka se on ollut kehittynein monadi siinä yhä laajemmassa aineaggregaatissa, jota se on voinut pitää omana verhonaan. Jokaisessa maailmassa monadi pukeutuu asianomaisen maailman aineverhoon, joka entisestään laajenee.

⁴Monadi on katoamaton, alun pitäen potentiaalinen (tiedostamaton) yksilötajunta, joka alimman maailman alimmassa luomakunnassa (fyysisessä kivikunnassa) herätetään aktiiviseen tajuntaan ja joka vähitellen hankkii tajunnan yhä korkeammassa maailmoissa. Vasta karkein aine tarjoaa riittävää vastarintaa, jotta subjektiivinen monaditajunta voisi oppia erottamaan vastakohtaisuuden sisäisen (subjektiivisen) ja ulkoisen (objektiivisen) todellisuuden välillä sekä hankkimaan aktiivisen tajunnan edellytykseksi itsetietoisuudelle kaikenlaisissa todellisuuksissa. Sen jälkeen monadi voi itseaktiivisuudella hankkia tarvittavia ominaisuuksia ja kykyjä yhä korkeampien luomakuntien yhä korkeammassa maailmoissa.

⁵Tajunta alemmassa ainelajissa tai maailmassa ei tuota tajuntaa korkeammassa maailmassa tai tietoisuutta sen olemassaolosta, joten sitä ei vaikuta olevan. Kaikki monadia ylempänä oleva kuulu sen ylitajuntaan. Monadin koko menneisyys kuuluu sen alitajuntaan, uusissa inkarnaatioissa välillisesti saavutettavissa vain muisteluina samanlaatuisten elämysten yhteydessä.

⁶Evoluutio ei merkitse monadille vain yhä korkeampien tajunnanlajien itsehankintaa, vaan myös vapautumista samastumisesta alempiin tajunnanlajeihin, jotka vaikuttavat aina olevan ainoat varmat ja luotettavat, koska ne ovat siihen mennessä ainoat koetut ja tunnetut.

⁷Niin kuin korkeampi aine läpäisee alemmat aineet, niin myös korkeampi tajunta käsittää kaikki alemmat tajunnanlajit.

4.8 Luomakunnat

¹Monaditajunta "nukkuu" kivikunnassa, "uneksii" kasvikunnassa, herää eläinkunnassa, hankkii itsetietoisuuden ihmiskunnassa ja tietoa olemassaolosta viidennessä luomakunnassa jatkaakseen sen jälkeen tajunnan evoluutiotaan seitsemässä yhä korkeammassa jumaluuskunnassa ja hankkiakseen siten kaikkitietävyyden ja kaikkivaltiuden yhä korkeammassa maailmoissa.

²Planeetat edustavat viittä alimpaa maailmaa ja luomakuntaa. Näistä viidestä kivikunta kuulu näkyvään fyysiseen maailmaan. Kasvikunta kuulu osaksi myös fyysis-eetteriseen maailmaan, eläinkunta emotionaalimaailmaan (jota on virheellisesti nimitetty astraalimaailmaksi), ihmiskunta mentaalimaailmaan ja viides luomakunta kausaalimaailmaan.

³Kun mineraalimonadit ovat onnistuneet hankkimaan fyysis-eetterisen tajunnan, ne siirtyvät kasvikuntaan. Aluksi tajunta ilmenee taipumuksena toistoon, josta kehittyy taipumus järjestäytyneeseen tapaan tai "luonteeseen". Tajunnan kasvaessa syntyy pyrkimys sopeutumiseen. Kasvimonadit tulevat eläinmonadeiksi hankkimalla emotionaalitajunnan. Riittävän aktiivisella mentaalitajunnalla eläinmonadit siirtyvät ihmiskuntaan, ja ihminen siirtyy viidenteen luomakuntaan hankittuaan täydellisen tajunnan kausaaliverhossaan.

⁴Kivikunnan monadeja ympäröi mineraaliryhmäsieluun kuuluva verho, kasvikunnan monadeja kasviryhmäsieluun ja eläinkunnan monadeja eläinryhmäsieluun kuuluva verho. Korkeammassa maailmoissa monadi saa itse pukeutua vastaavien maailmojen aineverhoihin. Kun eläinmonadi on kehittynyt siinä määrin, että se voi hankkia oman verhon kausaalimaailmassa, se siirtyy ihmiskuntaan. Siitä lähtien monadi on kausaaliverhoonsa suljettu koko ihmiskunnassa oleskelunsa ajan. Voidaan sanoa, että kausaaliverho inkarnoituu, sulkee sisälleen ja läpäisee alemmat verhot. Tästä ilmennee, ettei ihminen voi koskaan jälleensyntyä eläimenä, yhtä vähän kuin eläin voi syntyä kasvina tai kasvi mineraalina.

Transmigraatio ei voi tapahtua taaksepäin.

⁵Monadille ei ole suinkaan välttämätöntä kehittyä orgaanisten verhojen avulla. Itse asiassa useimmilla monadeilla ei ole koskaan ollut muita kehoja kuin aggregaattiverhot (esim. niillä, jotka seuraavat rinnakkaista deevaevoluutiota), jotka muodostuvat sähkömagneettisesti koossapysyvistä atomeista ja molekyyileista, jollaisia ihmisellä on kaikissa maailmoissa paitsi näkyvässä.

4.9 Ihmisen verhot ja maailmat

¹Ihmiskuntaan kuuluvalla monadilla on fyysisen inkarnaation aikana käytettävänään kaiken kaikkiaan viisi verhoa, yksi verho jokaista viittä alinta maailmaa varten: organismi näkyvässä fyysisessä maailmassa, eetteriverho fyysisessä eetterimaailmassa, emotionaaliverho emotionaalimaailmassa, mentaaliverho mentaalimaailmassa ja pysyvä kausaaliverho kausaalimaailmassa (Platonin ideain maailmassa). Näistä viidestä verhosta neljä alinta verhoa uusiutuu jokaisen inkarnaation yhteydessä, ja kun monadi vapautuu organismista, ne hajoavat suhteellisen nopeasti. Kaikki verhot organismia lukuunottamatta ovat aggregaattiverhoja. Eetteriaine ympäröi organismin jokaista yksityistä solua välittäen niitä erilaisia toiminnallisia energioita, joita muinaiset opettajat nimittivät elämänvoimaksi. Emotionaali-, mentaali- ja kausaaliverhot ympäröivät ja läpäisevät kaikki alimmat verhot. Ne ovat soikion muotoisia ja ulottuvat noin 30-45 cm organismin ulkopuolelle muodostaen nk. auran. Organismi vetää puoleensa noin 99 prosenttia näiden verhojen aineesta ja pidättelee sitä kehällään, niin että näistä verhoista muodostuu organismin täydellisiä jäljennöksiä.

4.10 Ihmisen tajunta

¹Ihmiskunnan nykyisellä yleisellä kehitysasteella on normaaliyksilö inkarnaationsa aikana objektiivisesti tietoinen yleensä vain organismissaan, subjektiivisesti tietoinen eetteri-, emotionaali- ja mentaaliverhoissaan ja tiedostamaton kausaaliverhossaan. "Näkyvä" fyysinen todellisuus, joka käsittää kolme alinta fyysistä aggregaatiotilaa (kiinteän, nestemäisen ja kaasumaisen), on ainoa, jonka ihminen tuntee ja ainoa, jonka hän katsoo olevan olemassa. Hän käsittää emotionaaliverhonsa halut ja tunteet ja mentaaliverhonsa ajattelun vain jonakin subjektiivisena, ymmärtämättä, että objektiivisesti katsoen näitä ilmiöitä vastaavat kyseisten maailmojen ainelajien värähtelyt.

²Kun yksilö on hankkinut objektiivisen tajunnan kaikissa inkarnaatioverhoissaan sekä kausaali-intuition ja siten tietoisuuden kausaaliverhossaan, hän siirtyy kausaaliminänä viidenteen luomakuntaan.

³Ennen kuin monadi on hankkinut pysyvän kausaalisen aktiivisuuden kyvyn, sen on päättävänsä inkarnaation jälkeen odotettava uutta syntymää kausaaliverhossaan nukkuen. Siten sen tajunnanjatkuvuus häviää ja sen muistot menneestä jäävät piileviksi, kunnes se kykenee kausaaliseen tajuntaan.

⁴Inkarnaatioiden lukumäärä on jokaisessa luomakunnassa rajoittamaton, kunnes yksilö on hankkinut asianomaisissa luomakunnissa tarvittavat ominaisuudet ja kyvyt ja oman verhon lähinnä korkeammassa maailmassa. On kuitenkin huomautettava, että kaikki hankitut ominaisuudet jäävät uudessa inkarnaatiossa piileviksi, jos ne eivät saa tilaisuuksia kehittyä, mikä mahdollistuu kuitenkin kerta kerralta paremmin. Tavallisesti vain ymmärtämys on aktuaalinen.

4.11 Ihmisen kehitysasteet ym.

¹Luokat ovat luonnon järjestys. Luonnonluokat merkitsevät eri ikäluokkia, niin ihmiskunnassa kuin kaikissa muissakin luomakunnissa, sekä alemmissa että ylemmissä.

²Ihmiskunnassa oleskelunsa aikana yksilö läpikäy viisi kehitysastetta: barbaariasteen (alempana emotionaaliminänä), sivilisaatioasteen (alempana mentaaliminänä), kulttuuriasteen (korkeampana emotionaaliminänä), humaniteettiasteen (korkeampana mentaaliminänä) ja idealiteettiasteen (kausaaliminänä).

³Monadi kehittyy omista kokemuksistaan oppimalla ja korjaamalla sitä, mitä on edellisissä inkarnaatioissa kylvänyt. Kaikki hyvä tai paha, mikä yksilöä kohtaa, on hänen omaa aikaansaannostaan. Hänelle ei voi tapahtua mitään, mitä hän ei ole ansainnut. Epäoikeudenmukaisuus ei voi missään suhteessa tulla kysymykseen, ja puhe siitä johtuu elämäntietämättömyydestä ja kateudesta.

⁴Poistyöntävän perustaipumuksen omaavien monadien kehitys voi ottaa väärän suunnan ja osoittautua jo kasvikunnan loiselämässä ja eläinkunnan petoelämässä. Alemmissa luomakunnissa monadit yleensä vastustavat kehitystä ja aiheuttavat epäjärjestyä, kaiken omalla vastuullaan. Tiedostamaton ja vielä suuremmissa määrin tietoinen kajoaminen monadin luovuttamattomaan, loukkaamattomaan, jumalalliseen vapauteen, jota rajoittaa kaiken elävän yhtäläinen oikeus, johtaa taisteluun olemassaolosta ja elämän julmuuteen.

⁵Kasvimonadit kehittyvät eläinten ja ihmisten syödessä niitä ja asettaessa ne siten alttiiksi näiden eläinkehojensa vahvoille emotionaalivärähtelyille.

⁶Yksilö ei voi syyttää elämää siitä, että hän alemmilla kehitystasoilla melkein täydellisessä tietämättömyydessään tekee virheitä milteipä kaikkien luonnon- ja elämänlakien suhteen.

⁷Esoteriikan perusselviön mukaan lakeja esiintyy kaikessa ja kaikki on lain ilmausta. Kaikkietävä on se, jolla on tietoa kaikkien maailmojen kaikista laeista. Niin kaikkivalta kuin vapauskin ovat mahdollisia vain kaikkien lakien ehdottoman virheettömän soveltamisen kautta.

* * * * *

⁸Tietenkin esoteerinen maailman- ja elämänselitys tulee aina olemaan vain työhypoteesi ihmiskunnalle. Mutta mitä pitemmälle ihmiskunta kehittyy, sitä ilmeisemmäksi käy hypoteesin verraton ylivoimaisuus. Kausaaliminä voi todeta sen yhtäpitävyyden ihmisen viiden maailman tosiasioiden kanssa.